

[Munch-Petersen.]

de arbejdsløse paa Foranledning af, at dette Krav er rejst af Repræsentationen for 28 forskellige Arbejdsmandsafdelinger, som var samlet til Konference i Fredericia. Men dette Forslag har vi end ikke faaet Lov at forelægge, endside faaet det sat paa Dagsordenen til Forhandling. Ogsaa dette vil medvirke til at vise den store Befolkning, at fra Rigsdagen har den intet at vente andet end daarligt, andet end yderligere Nedskæringer, men ingen Løsning af de Spørgsmaal, som er brændende ude i den store Befolkning.

Vort Parti vil stemme for det foreliggende Forslag, fordi det, selv om det ikke er tilfredsstillende, dog indeholder visse Beskyttelsesbestemmelser for Lejerne; men vi vil ikke nøjes med at afgive vor Stemme, men vil samtidig gøre, hvad vi kan, for at rejse Lejerne til Kamp for deres Krav, for at understøtte Lejernes Krav overalt og for ogsaa at udnytte den Maade, hvorpaa man her behandler dette Forslag, til at afsløre den uduelige Rigsdag, vi har.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg maa sige, at jeg forstaar ikke helt det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), som sagde, at jeg maatte dog efterhaanden forstaa, at det nyttede ikke alene at fremsætte de og de Forslag for at behage Landstinget. Jeg har ikke nogen levende Følelse af, at jeg ligefrem i disse Dage har behaget Landstinget, hverken ved Fremsættelsen af de Forslag, der i Dag er slaaet i Stumper og Stykker i Landstinget, eller ved dette Forslag. Men det kan jo ogsaa være lige meget, hvad det ærede Medlem har ment dermed; det vigtigste er, at det ærede Medlem siger, at han vil stemme for dette Lovforslag.

De andre, som jeg indrømmer paa mange Omraader langt vigtigere Spørgsmaal, set paa længere Sigt, som det ærede Medlem nævnte, er der desværre ikke større Sandsynlighed for at opnaa Landstingets Tilslutning til end til det Forslag, der foreligger her, og tilmed maa man samtidig regne med Gang paa Gang, naar man fremsætter Forslag af denne dybtgaaende Karakter, som jeg forstod det ærede Medlem talte om, ogsaa at blive faldet i Ryggen af det ærede Medlems Parti — naa, det betyder maaske ikke saa stort, men det er dog Udtryk for et Sindelag. Jeg skal i denne Forbindelse nævne det, jeg tidligere har mindet om. Det ærede Medlem taler om, at man skal modarbejde Grundspekulation. Hvis det ærede Medlems Manøvrer i Foraaret 1933 under Behandlingen af Værdistigningsafgiftsloven var lykkedes, havde vi ikke i

dette Øjeblik haft den almindelige Værdistigningsafgift, som dog betyder noget over for det Grundspekulationsspørgsmaal, som det ærede Medlem talte om.

Naar man ser paa den Betænkning, der her foreligger, kan man sige, at den mest udprægede Karakteristik af Oppositionspartiernes Stilling til Forslaget findes i den Udtalelse, som Venstrepartiet har fremsat, og hvori det kort og godt hedder, at alt taget i Betragtning eksisterer der ikke mere noget Huslejespørgsmaal. Jeg vil sige i Anledning af denne korte Udtalelse: Hvilken Kynisme! Hvilken Kynisme af et Parti, som mener selv at være i Salveten, for saa vidt angaar Vælgerne, da det ingen har her i København! Hvilken Kynisme af et Parti at fremsætte den Udtalelse, at der ikke eksisterer noget Huslejespørgsmaal i København, i en By med mellem 200 000 og 300 000 Lejerhjem, i en By af Københavns Størrelse, hvor der i dette Øjeblik saa godt som ingen ledige Lejligheder er, paa et Tidspunkt, hvor Tusinder af Hjem er ulykkelige over, at Lejestigninger regner ned over dem, og hvor maaske oven i Købet den økonomiske Stilling for mange er værre end nogen Sinde før. Jeg gentager: Hvilken Kynisme!

Det ærede konservative Parti er jo, som dets ærede Ordfører gav Udtryk for, af samme Tankegang som Partiet Venstre og tillader sig oven i Købet i Betænkningen at hævde, at naar jeg har sagt, at der i denne By findes Tusinder og atter Tusinder af Vidner til Lejeforhøjelser, er det grebet ud af Luften. Mon det ikke havde været rigtigt af de ærede Oppositionspartier at gøre sig den Ulejlighed at sætte sig ind i, hvad de officielle Tal viser paa dette Omraade. Jeg erkender, at de officielle Tal, den Statistik, der foreligger fra Københavns statistiske Kontor, og som er optaget paa Grundlag af Stikprøver i 3 forskellige Kvarterer i Byen, er et spinkelt Materiale. Men det er et officielt Materiale; der er Sikkerhed for, at saadan er Forholdet i de paagældende Kvarterer, og vi har intet andet officielt Materiale at bygge paa.

Hvad viser da denne Statistik? Den viser, at hvis Stikprøven paa Frederiksberg er Udtryk for Forholdene i Storkøbenhavn, saa har 16 pCt. af Lejlighederne faaet Leje-paalæg i Tiden fra 26. April til 16. Juli. Hvis de københavnske Stikprøver skal tages som Udtryk for Forholdet i hele Byen, er Tallet kun 6 pCt. Al Sandsynlighed taler for, at det virkelige Tal ligger mellem 6 og 16 pCt. af de 100 000 Lejligheder, og jeg følger til, at alt taler for, at Tallet